

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Mfv.II.10.559/2018/7.

A tanács tagjai: . Stark Marianna a tanács elnöke

. Tanczos Rita előadó bíró

. Tálné dr. Molnár Erika bíró

A felperes:

A felperes képviselője: dr. Kulcsár István ügyvéd

Az alperes:

Az alperes képviselője: dr. Galambos Károly ügyvéd

A per tárgya: kártérítés megfizetése

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: alperes

A felülvizsgálni kért jogerős határozat:

Fővárosi Törvényszék 4.Mf.680.287/2018/6.

Az elsőfokú bíróság határozatának száma:

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 57.M.2551/2017/12.
számú végzéssel kijavított 57.M.2551/2017/9.

Rendelkező rész

A Kúria a Fővárosi Törvényszék 4.Mf.680.287/2018/6. számú ítéletét hatályon kívül helyezi és a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 12. alszámú határozatával kijavított 57.M.2551/2017/9. számú ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy tizenöt napon belül fizessen meg az alperesnek 250.000 (kettőszázötvenezer) forint és 67.500 (hatvanhétezer-ötszáz) forint áfa együttes másodfokú és felülvizsgálati eljárási költséget.

A másodfokú eljárásban felmerült 519.040 (ötszáztizenkilencezer-negyven) forint, valamint a felülvizsgálati eljárásban felmerült 648.800 (hatszáznegyvennyolcezer-nyolcszáz) forint felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

Tényállás

[1] A felülvizsgálati eljárásban irányadó tényállás szerint a felperes

2000. június 20-ától fennálló közszolgálati jogviszonyát az alperes 2011. október 4-én kelt felmentésével méltatlanságra hivatkozva 2011. október 7-ével megszüntette.

- [2] A felperes az intézkedés jogellenességének megállapítása és a jogkövetkezmények alkalmazása iránt keresetet nyújtott be. A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságon. Az e per előzményeként folyamatban volt perben a bíróság 41.M.3790/2012/15. számú ítéletével megállapította a felmentés jogellenességét és annak jogkövetkezményeként kötelezte az alperest, hogy átalánykártérítés címén fizessen meg a felperesnek 20 havi illetményének megfelelő összegként 6.440.000 forintot. A peres felek fellebbezése folytán eljáró Fővárosi Törvényszék 49.Mf.636.846/2013/6. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

A felperes keresete és az alperes ellenkérelme

- [3] Ezt követően a felperes 2013. december 17-én előterjesztett keresetében a jogellenes felmentésével összefüggésben további igényt kívánt érvényesíteni akként, hogy az alperest 35 éves jubileumi jutalom címén 4 havi illetményének megfelelő 1.288.000 forint és kamatai, az anyagi kárai részbeni megtérítése címén 3.999.409 forint, nem vagyoni kártérítés címén 1.200.000 forint megfizetését kérte kötelezni. Másodlagos kereseti kérelme 4.000.000 forint átalánykártérítés megfizetésére irányult.
- [4] A jubileumi jutalom megfizetése iránti követelését a köztisztviselők jogállásáról szóló 1992. évi XXIII. törvény (Ktv.) felmentésekor hatályos 49/A. §-a rendelkezéseire alapította azzal, hogy a Nyugdíjbiztosítási Igazgatóság határozatából kitűnően 2011. október 4-én, a felmentésekor már 35 év szolgálati idővel rendelkezett, így a jogviszonya megszüntetését megelőzően már jogosulttá vált a jubileumi jutalomra. Másodlagos érvelése szerint mivel az alperes 2006. október 11-én a jubileumi jutalmat okirattal igazoltan megfizette részére, így 5 évvel később, azaz 2011. október 11-én a 35 éves jubileumi jutalomhoz szükséges közszolgálati jogviszonyban töltött időt megszerezte, és a jubileumi jutalmat az alperes köteles lett volna részére kifizetni. Amennyiben ezt az érvelést a bíróság nem osztaná, úgy kártérítés címén kérte marasztalni az alperest ezen összegben azzal, hogy a jogellenes felmentés folytán esett el az őt megillető jubileumi jutalomtól.
- [5] A nem vagyoni kártérítési követelése vonatkozásában arra hivatkozott, hogy az alperes súlyosan megsértette személyiségi jogait azzal, hogy a méltatlanságára hivatkozva felmentette, valamint az azt követő nyilvános lejárató hadjáratot folytatott ellene. A felmentés miatt megalázó helyzetbe került, a kollégái, ismerősei körében, kapcsolatai beszűkültek, egészségi, családi és anyagi problémái keletkeztek. Ezzel kapcsolatban az alperes által kiadott „...” című lapban 2013. június 2-án és 2013. augusztus 6-án megjelent cikkekre hivatkozott, amelyek rágalmozásokat,

valótlanságokat, becsületsértő kijelentéseket tartalmaztak. Ezen túl a „...” nevű internetes oldalon közzétett „... megfújta a trombitát” című cikkben emberi méltóságát sértő, megalázó kijelentések kerültek közzétételre. Hivatkozott továbbá a 2013. október 30-án megtartott ...i Önkormányzati Képviselő-testületi ülésen felvett jegyzőkönyvre, melyben szintén személyiségi jogait sértő kijelentések kerültek rögzítésre.

- [6] Vagyoni igénye körében előadta, hogy a K&H Banknál fennálló devizahitel szerződése alapján a hitel forintosítása után még fennállt 17.000.000 forint tartozása. Az elkerülhető lett volna 8-9.000.000 forint értékű 2011. évi végtörlesztéssel, amihez ... 1.500.000 forint, ... 3.500.000 forint kölcsönrel járult volna hozzá, így csupán 4.000.000 forint banki hitelt kellett volna felvenni, így rendezhette volna devizahitelét. Erre azért nem kerülhetett sor, mert az azt kiváltó hitelt munkaviszony hiányában nem vehette fel.
- [7] Az alperes ellenkérelme elsődlegesen a per megszüntetésére, másodlagosan a kereset elutasítására és a felperes költségekben való marasztalására irányult. Álláspontja szerint a felperes nem volt jogosult a jubileumi jutalomra, mivel felmentésekor a 35 éves közszolgálati jogviszonyban eltöltött időt nem érte el. A nem vagyoni kártérítés vonatkozásában arra hivatkozott, hogy a felmentés körülményeit a bíróságok már értékelték a jogellenes jogviszony megszüntetés körében, a kárát, továbbá a felmentéssel való oksági kapcsolatot pedig a felperes nem bizonyította. A sérelmezett újságcikkek és internetes bejegyzés jóval a felmentést követően keletkeztek, azok megjelenéséért, illetve a képviselő-testületi ülésen elhangzottakért a munkáltató nem tehető felelőssé.

Az első- és másodfokú bíróság ítélete

- [8] A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 12. alszámú végzésével kijavított 57.M.2551/2017/9. számú ítéletével a felperes keresetét elutasította és kötelezte a felperest 714.955 forint perköltség megfizetésére azzal, hogy az eljárási illetéket és a szakértői díjat az állam viseli. Kifejtette, hogy a jubileumi jutalomra való jogosultság szolgálati idő megszerzéséhez kötött, azt egyéb címen - de akár kártérítés címen - nem lehet érvényesíteni. A felperes a 35 éves jubileumi jutalomra jogosító közszolgálati időt 2011.október 19-én érte volna el, a jogviszonya azonban ezt megelőzően megszűnt, így a juttatásra nem vált jogosulttá.
- [9] A nem vagyoni kártérítés vonatkozásában kifejtette, hogy a jogviszony jogellenes megszüntetésének körülményeit a jogerősen lezárult előzményi perben az eljáró bíróságok már értékelték, az átalánykártérítés mértékét erre figyelemmel határozták meg. A bíróság azt vizsgálta, hogy az újságcikkekben, internetes bejegyzésben, illetve a képviselő-testületi ülésen elhangzottak alapján jogosulttá vált-e a felperes a nem vagyoni kártérítésre. Megállapította, hogy ezek a közszolgálati jogviszonyon kívül eső

események voltak, a munkáltató ezekért nem felelhet még akkor sem, ha a ... című lapnak az alperes a felelős kiadója. Mivel azok nem tartoznak a munkáltató ellenőrzési körébe, azokért nem tehető felelősség. Ezen túl az említett cikkek a jogviszony megszüntetését követő két év elteltével jelentek meg, így a jogellenes felmentéssel nem állnak okozati összefüggésben. A „...” című honlapon megjelent cikkért az alperest semmilyen felelősség nem terheli, hiszen annak nem felelős szerkesztője, nem működtetője, illetve tulajdonosa. Nem fogadta el az önkormányzat képviselő-testületi ülésén jegyzőkönyvben rögzített kijelentésekre alapított kárigényt sem, mivel a képviselő-testület az alperesi munkáltatótól független testület, az ülésen elhangzott képviselői nyilatkozatokért az alperes nem tartozik felelősséggel, továbbá a jegyzőkönyv a felperesre vonatkozó jognyilatkozatot nem tartalmaz, őt név szerint nem jelöli meg.

- [10] A felperes vagyoni kár megfizetésére irányuló igényét az elsőfokú bíróság bizonyítottság hiányában utasította el. Megállapította, hogy ezen követelése feltételezéseken alapul, a ténylegesen bekövetkezett kárt és a felmentéssel való okozati összefüggést a perben sikerrel nem bizonyította. A tanúvallomások ellentmondásosak voltak, illetve nem volt megállapítható, hogy a felperes kizárólag azért nem tudott élni a devizahitele végtörlesztésének lehetőségével, mert az alperes jogellenesen szüntette meg jogviszonyát.
- [11] A felperes fellebbezése folytán eljáró Fővárosi Törvényszék 4.Mf.680.287/2018/6. számú ítéletével az elsőfokú bíróság kijavított ítéletét részben megváltoztatta és kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek jubileumi jutalom címén 1.288.000 forintot és késedelmi kamatát, valamint nem vagyoni kártérítés címén 1.200.000 forintot. A felperest terhelő elsőfokú perköltség összegét 337.300 forint munkadíjra és 4.468 forint készkiadásra szállította, egyebekben az elsőfokú ítéletet helybenhagyta. Kötelezte a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 48.000 forint ügyvédi munkadíjból és 1.700 forint készkiadásból álló alperesi részperköltséget azzal, hogy az eljárási illetéket az állam viseli.
- [12] Ítélete indokolásában megállapította, hogy az előzményi perben a felperes akként módosította keresetét, hogy a jogellenes jogviszony megszüntetés jogkövetkezményeként a közszolgálati tisztviselőkről szóló 2011. évi CXCV. törvény (továbbiakban: Kttv.) 193. § (5) bekezdése alapján 24 havi illetményének megfelelő 7.778.000 forint megfizetését kérte, jubileumi jutalommal kapcsolatos igényét azonban nem tartotta fenn. A felperes jogviszonya a felmentéssel közölt időpontban 2011. október 7-i hatállyal került megszüntetésre, így függetlenül annak jogellenességétől a felperes közszolgálati jogviszonya megszűntnek tekintendő. A felperes 2011. október 19-én érte volna el a 35 éves jubileumi jutalomra jogosító időt, mivel azonban közszolgálati jogviszonya korábban megszűnt, így erre nem vált jogosulttá.

- [13] Megállapította azonban a törvényszék, hogy a felperes alappal sérelmezte fellebbezésében, hogy az elsőfokú bíróság a másodlagosan kártérítés címén előterjesztett jubileumi jutalom követelését is elutasították arra hivatkozva, hogy ezen igény kártérítés címén nem terjeszthető elő, bár sem a Ktv. perbeli időszakban hatályos 60. § (4) bekezdése, sem a Kttv. 193. § (5) bekezdése nem tartalmaz ilyen kizáró rendelkezést. A felperes a jogviszonya jogellenes megszüntetését követően 12 nappal később jogosulttá vált volna a 35 éves jubileumi jutalomra, amitől az alperes jogellenes jogviszonyt megszüntető intézkedése miatt esett el. Indokolása szerint megalapozatlanul hivatkozott az alperes a felmerült kár bekövetkezése és a jogellenes intézkedés közötti oksági kapcsolat hiányára, így a felperes kártérítésként jogszerűen tartott igényt a jubileumi jutalomnak megfelelő összegre.
- [14] A nem vagyoni kártérítési igényt elutasító ítéleti rendelkezést a törvényszék a fellebbezési kérelem és ellenkérelem korlátai között bírálta felül és azt vizsgálta, hogy az alperes által kiadott „...” című lapban 2013. július 2-án és 2013. augusztus 6-án megjelent két cikk tartalma mennyiben alapozza meg a felperes által követelt 1.200.000 forint összegű nem vagyoni kártérítést. Megállapította, hogy helyesen rögzítette az elsőfokú bíróság, hogy a nem vagyoni kárigény alapjául szolgáló körülmények egy részét már az előzményi perben elbírálták az eljáró bíróságok, e körben azonban nem hoztak döntést. Kifejtette, hogy a „...” című kiadvány felelős kiadója az alperes, így alappal nem hivatkozhat arra, hogy azért nem tartozik felelősséggel. A cikk tartalma egyértelműen a felperes közszolgálati jogviszonyához, annak megszűnéséhez, majd az azt követő munkaügyi perhez kapcsolódott. Az valótlannal hivatkozott a felperes méltatlanságára és arra, hogy a kollégái a magatartása miatt méltatlannak tartják őt. Tanúvallomások támasztották alá, hogy a felperesről megjelent cikkek széles körben nyilvánosságot kaptak, az alperes magatartására visszavezethetően a jó hírnevének és becsületének sérelméhez vezettek. Az alperes a saját kiadásában megjelenő hivatalos önkormányzati lapban közzétett újságcikkekben a felperes személyiségi jogait, jó hírnevét, becsületét, emberi méltóságát megsértette, amivel okozati összefüggésben a felperest nem vagyoni hátrány érte, amelynek kompenzálásaként nem vagyoni kártérítésre vált jogosulttá.
- [15] A másodfokú bíróság nem találta megalapozottnak a felperes vagyoni kár megfizetésére irányuló igényét. Kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság a Pp. 3. § (3) bekezdése alapján tájékoztatta a felperest a bizonyítási kötelezettségéről. A kárigénye alátámasztására csatolt iratok, valamint a tanúvallomások nem voltak elégségesek annak ítéleti bizonyossággal történő megállapítására, hogy a felperes – amennyiben nem került sor a jogviszonya jogellenes megszüntetésére – ténylegesen élt volna a végtörlesztés lehetőségével, azaz ennek mind a jogszabályi feltétele, mind pedig a felperes anyagi teljesítőképessége fennállt volna.

A felülvizsgálati kérelem és a felülvizsgálati ellenkérelem

- [16] A jogerős ítélet ellen az alperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, melyben kérte, hogy a Kúria azt az elsőfokú ítéletet részben megváltoztató rendelkezései vonatkozásában helyezze hatályon kívül és hozzon a jogszabályoknak megfelelő határozatot akként, hogy az elsőfokú ítéletben foglalt keresetet elutasító rendelkezését „tartsa fenn hatályában” és kötelezze a felperest a perköltség viselésére, másodlagosan a felülvizsgálati kérelemmel támadott részben a jogerős ítéletet helyezze hatályon kívül és utasítsa az elsőfokú bíróságot új eljárásra és állapítsa meg a perköltséget.
- [17] A jubileumi jutalom vonatkozásában kifejtette, hogy a felperes ezen igényét a Ktv. 49/A. §-ára alapította és másodlagosan kérte a kártérítés fizetésére az alperest, azt azonban jogszabályi hivatkozással nem támasztotta alá. E körben a másodfokú bíróság a Pp. 206. § (1) bekezdése alapján okszerűtlenül mérlegelte a rendelkezésére álló tényeket és ítélete indokolása nem felel meg a Pp. 221. § (1) bekezdésében foglaltaknak sem. A felperest a jubileumi jutalom kifizetésének elmaradásából nem érte semmilyen kár, figyelemmel arra, hogy nem szerezte meg a jogosultságot annak kifizetésére. A Ktv. 49/A. § (1) bekezdése második mondata szerint a jubileumi jutalom az említett közszolgálati jogviszonyban töltött idő leteltének napján esedékes, a felperes jogviszonya azonban megszűnt, a jubileumi jutalom kifizetéséhez szükséges jogosultsági időt nem szerezte meg.
- [18] A kártérítés fizetésének a Ktv. 71. § (1)-(2) bekezdése szerint irányadó Mt. 164. § (1) bekezdésében foglalt feltételei sem álltak fenn, mivel a jubileumi jutalom csak a közszolgálati jogviszonyban beszámítható szolgálati idő alapján fizethető. Érvelése szerint a felperes igénye érvényesítésére a 2013. december 17-én kelt keresetlevél alapján került sor, ugyanakkor a felperes azt megelőzően 2012. június 15-étől 2016. március 11-éig közszolgálati jogviszonyban állt a ...i Önkormányzat Főpolgármesteri Hivatalánál. Az a körülmény, hogy a felperes a 35 éves jubileumi jutalmat nem érvényesítette e munkáltatójánál, a felperes terhére esik és ezen okból az Mt. 164. § (2) és (3) bekezdése alapján az alperes mentesül a kártérítés fizetési kötelezettség alól. E körben a felperes vétkessége megállapítható. Azt a körülményt, hogy a felperes jogviszonya a jubileumi jutalomra való jogosultsága előtt szűnt meg, az eljáró bíróságok a fizetendő átalány kártérítés körében értékelték.
- [19] Kifogásolta továbbá az alperes a másodfokú bíróság döntése kapcsán, hogy a jogerős ítélet alperest marasztaló rendelkezése ambivalens, mivel a rendelkező rész jubileumi jutalom címen kötelezi a munkáltatót az 1.288.000 forint megfizetésére, az ítélet indokolásából kitűnően azonban a marasztalás jogcíme kártérítés. A jubileumi jutalom munkabér jellegű kifizetés, míg a kártérítés után a jövedelem megszerzőjét nem terheli közteher. Kifejtette továbbá,

hogy az elsőfokú bíróság nem hívta fel a feleket eltérő álláspontja folytán a bizonyítási kötelezettségük teljesítésére, így az alperesnek a perben nem volt módja arra, hogy az Mt. 174. § (2) bekezdésében foglalt kimentést megkísérelje, így a jogerős ítélet ezen okból is törvénysértő.

- [20] A „...” című lap ... Önkormányzat lapja, annak felelős kiadója az alperes, e feladata és tevékenysége azonban nem a közszolgálati jogviszonyból, hanem a sajtótörvényből ered. A felperes közszolgálati jogviszonya 2011. október 7-én megszűnt, a felperes által vitatott cikkek pedig 2013. július 2-án és augusztus 6-án kerültek közzétételre, így az okozati összefüggés nem nyert bizonyítást, mivel a sérelmezett cikkek nem az alperes munkáltatói jogállása körében keletkeztek, az adott kár sem merülhetett fel a munkáltató működési körében. Kifogásolta, hogy a 20 havi átalánykártérítés összege megállapítása során a Ktv. 60. § (4) bekezdésére tekintettel már értékelésre kerültek a jogellenes jogviszony megszüntetés körülményei is. A másodfokú bíróság ítélete indokolásában nem különítette el, hogy a jogviszony megszüntetésével összefüggésben a felperes milyen nem vagyoni hátrányt szenvedett el és az alperes mely tevékenységével kifejtett magatartásával okozati összefüggésben keletkezett, az A ... című lapban megjelent két cikk nem minősülhet a 2011. október 7-i jogviszony megszüntetéssel összefüggésben állónak, mivel az nem a munkáltatói jogkörrel összefüggő magatartással valósult meg az alperes részéről. Mindezekre tekintettel indokolatlan volt e körben az alperes marasztalása. A felülvizsgálati érvelés szerint jogellenesen került megállapításra a jogerős ítéletben a perköltség mértéke is.
- [21] A felperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában való fenntartását és az alperes perköltségben marasztalását kérte.

A Kúria döntése és annak jogi indokai

- [22] Az alperes felülvizsgálati kérelme a következők szerint megalapozott.
- [23] Helytállón kifogásolta az alperes felülvizsgálati kérelmében, hogy a jogerős ítélet jubileumi jutalom címén 1.288.000 forint megfizetésére kötelezte az alperest, a határozat indokolása azonban azt tartalmazta, hogy erre nem vált jogosulttá a köztisztviselő és kártérítés címén illette meg ez az összeg. A jogerős ítéletből is kitűnően helytállón jutott a másodfokú bíróság arra az álláspontra, hogy a felperes az alperessel fennállt jogviszonya időtartama alatt nem szerzett jogosultságot a 35 éves jubileumi jutalomra. A Ktv. 49/E. § (1) bekezdés második mondata szerint a jubileumi jutalom a meghatározott mértékű közszolgálati jogviszonyban töltött idő betöltésének napján esedékes. A felperes jogviszonya 2011. október 7-én megszűnt az alperesnél, a 35 éves jubileumi jutalomra jogosító időt azonban csak a jogviszonya fennállta esetén 2011. október 19-én érte volna el. A jogszabályban

rögzített feltételek a jogviszony megszűnésekor nem álltak fenn, így jubileumi jutalom címén nem támaszthatott igényt volt munkáltatójával szemben.

- [24] A másodfokú bíróság határozata indokolásában azt fejtette ki, hogy a Ktv. 71. § (1)-(2) bekezdése szerint alkalmazandó a Munka Törvénykönyvéről szóló 1992. évi XXII. törvény (a továbbiakban: Mt.) 174. § (1) bekezdése alapján kártérítés címén vált jogosulttá erre az összegre a felperes, mivel az alperes jogellenes jogviszonyt megszüntető intézkedése miatt esett el a 35 éves jubileumi jutalomtól. A közszolgálati jogviszonyban is alkalmazandó Mt. 174. § (1) bekezdése szerint a munkáltató a munkavállalónak munkaviszonyával összefüggésben okozott kárért vétkességére tekintet nélkül teljes mértékben felel. Ennek megfelelően a felperesnek a perben azt kellett volna bizonyítania, hogy az alperessel fennállt közszolgálati jogviszonyával kapcsolatban kár érte.
- [25] Helytállón állította az alperes felülvizsgálati kérelmében, hogy a jubileumi jutalom egy jogviszonyokon átívelő, a közszférában fennállt jogviszony tényéhez kapcsolódó egyéb juttatás, melyet a köztisztviselő nem csak az adott munkáltatónál, hanem más, a közszférába tartozó munkáltatónál is megszerezhet. A felperesnek a perben azt kellett volna igazolnia, hogy az alperesnél megszünt közszolgálati jogviszonyát követően valamely akadály folytán nem nyílt és nem is nyílhat lehetősége arra, hogy a közszolgálat területén ismételten elhelyezkedjen (például elérte a nyugdíjas életkort vagy egyéb foglalkoztatást kizáró feltétel következett be), így egy újabb jogviszonyban már nem szerezhette meg a 35 éves jubileumi jutalomhoz szükséges jogosultsági időt, ezért az alperes jogellenes magatartása folytán esett el ettől a juttatástól.
- [26] Ezzel ellentétben e per iratanyagából megállapítható - melyet a felperes maga sem vitatott -, hogy a felperes az alperessel fennállt jogviszonya megszüntetését követően 2012. június 15-étől 2016. március 11-éig közszolgálati jogviszonyban állt a ...i Önkormányzat Polgármesteri Hivatalánál, így itt megszerezte az általa igényelt juttatáshoz szükséges jogosultsági időt. Ennek megfelelően ezt a juttatást az akkori munkáltatójától igényelhetette. Amennyiben ezt elmulasztotta, az Mt. 174. § (3) bekezdésére figyelemmel ezt az alperessel szemben nem igényelhetette. Mindezeknek megfelelően jogsértően jutott a másodfokú bíróság arra a következtetésre, hogy a felperest kár érte az alperes azon magatartása miatt, hogy röviddel a 35 éves jubileumi jutalomra jogosító idő előtt szüntette meg jogellenesen a felperes közszolgálati jogviszonyát, így jogsértő módon kötelezte az alperest ennek az összegnek a megfizetésére.
- [27] Ugyancsak megalapozottan állította az alperes, hogy a nem vagyoni kártérítés vonatkozásában helytelenül jutott a másodfokú bíróság arra a következtetésre, hogy a közszolgálati jogviszonyban is alkalmazandó Mt. 174. § (1) bekezdésében rögzített feltételek fennálltak. Helytállón állította az alperes, hogy a ... című lap

nem az alperes, hanem a ... Önkormányzat lapja, amelynek az alperes csupán a felelős kiadója volt. Ennek megfelelően a két cikk megjelenése kapcsán az alperes nem mint a felperes munkáltatója járt el a cikkek megjelentetésével kapcsolatban. Az alperesnek az újság megjelentetésével kapcsolatos feladata és tevékenysége nem a felperessel fennállt közszolgálati jogviszonyából eredt, a közszolgálati jogviszonnyal való összefüggés hiányában pedig nem volt megállapítható, hogy az Mt. 174. § (1) bekezdésében rögzített kártérítést megalapozó feltételek fennálltak.

- [28] Ezen túl ugyancsak helytállóan állította az alperes azt, hogy a felperes közszolgálati jogviszonya 2011. október 7-én megszűnt, a felperes által kifogásolt cikkek azonban közel két évvel később, 2013. július 2-án, illetve augusztus 6-án jelentek meg, ezért nem állapítható meg, hogy a károkozás a felperes közszolgálati jogviszonyával okozati összefüggésben következett be.
- [29] Megalapozottan kifogásolta az alperes felülvizsgálati kérelmében azt is, hogy a jogellenes jogviszony megszüntetés jogkövetkezményei körében a Ktv. 60. § (4) bekezdésében foglaltakra tekintettel az eljáró bíróságoknak értékelniük kellett az eset összes körülményét, többek között a jogsértés következményeit is. Ennek megfelelően az általányskártérítés összegének meghatározásánál az eljáró bíróságok e körülményeket már értékelték, így a másodfokú bíróság nem adta indokát annak, hogy milyen további körülmény vizsgálatát tartotta indokoltnak a nem vagyoni kártérítés megállapításánál.
- [30] Mivel a Kúria a másodfokú ítéletet - a perköltségre vonatkozó rendelkezésekre is kiterjedően - hatályon kívül helyezte, az alperesnek a másodfokú perköltség helytelen megállapítására vonatkozó érvelése és az ezzel kapcsolatos módosításra vonatkozó igénye okafoyottá vált.
- [31] Mindezekre tekintettel a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (4) bekezdése alapján hatályon kívül helyezte, az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

Záró rész

- [32] A pervesztes felperes a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles megfizetni az alperes másodfokú és felülvizsgálati eljárási költségét, mely tartalmazza az alperes készkiadásait is.
- [33] A fellebbezési és felülvizsgálati eljárási illetéket a felperest megillető teljes személyes költségmentességre figyelemmel a 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 14. §-a alapján az állam viseli.
- [34] A felülvizsgálat lehetőségét a Pp. 271. § (1) bekezdés 1) pontja zárja ki.
- [35] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson bírálta el.

Budapest, 2019. május 15.

. Stark Marianna s.k. a tanács elnöke, Dr. Tánczos Rita s.k. előadó

bíró, Dr. Tálné dr. Molnár Erika s.k. bíró

A kiadmány hiteléül:

tisztviselő